

Moduły w aplikacjach shiny

Krystyna Grzesiak

1. Czym jest moduł Shiny

Modułem Shiny nazywamy odrębny kawałek aplikacji Shiny. Moduł nie może być wywołany niezależnie od reszty aplikacji. Traktuje się go jako część większej aplikacji lub większego modułu Shiny (moduł może składać się z modułów).

2. Dlaczego warto używać modułów Shiny?

- **Uproszczenie kodu** - moduły pozwalają nam na uporządkowanie złożonego kodu w przypadku dużych i skomplikowanych aplikacji
- **Własna przestrzeń nazw** - w aplikacjach shiny ID obiektów z inputów i outputów pochodzą ze wspólnej przestrzeni nazw. To znaczy, że ID każdego z obiektów w całej aplikacji musi być unikalne. Jako że moduł jest osobną funkcją wywołaną w aplikacji, posiada własną przestrzeń nazw. Wystarczy zatem, że ID obiektów są unikalne wewnątrz modułu.
- **Recykling** - ponieważ moduł Shiny jest niezależną funkcją, może być użyty zarówno wiele razy w jednej aplikacji, jak i w wielu różnych aplikacjach. Dzięki temu można z łatwością przechowywać gotowe fragmenty aplikacji w eRowych pakietach i wykorzystywać je w razie potrzeby.

3. Budowa modułu Shiny.

- kawałek UI - funkcja odpowiadająca za *User Interface* w module Shiny
- kawałek serwera - funkcja zawierająca fragment serwera, który jest wykorzystywany w UI

4. Jak używać modułów Shiny?

Rozważmy aplikację składającą się z dwóch paneli - każdy z wykresem i danymi dla dwóch rozkładów, otrzymaną za pomocą poniższego kodu:

```
library(shiny)
library(ggplot2)

ui <- fluidPage(
  tabsetPanel(
    #generujemy panel dla rozkładu normalnego
    tabPanel(title = "Rozkład normalny",
      tabsetPanel(
        tabPanel(
          title = "Wykres",
          numericInput(inputId = "normal_n",
            label = "Podaj wielkość próby",
            value = 1000),
          plotOutput("normal_plot")
        ),

```

```

        tabPanel(
          title = "Dane",
          tableOutput("normal_data")
        )
      ),
      #generujemy panel dla rozkładu wykładniczego
      tabPanel(title = "Rozkład wykładniczy",
        tabsetPanel(
          tabPanel(
            title = "wykres",
            numericInput(inputId = "exp_n",
              label = "Podaj wielkość próby",
              value = 1000),
            plotOutput("exp_plot")
          ),
          tabPanel(
            title = "Dane",
            tableOutput("exp_data")
          )
        )
      )
    )
  )
)

server <- function(input, output, session) {
  #generujemy dane
  normal_data <- reactive({
    set.seed(17)
    data.frame(id = 1:input[["normal_n"]],
      sample = rnorm(input[["normal_n"]]))
  })
  exp_data <- reactive({
    set.seed(17)
    data.frame(id = 1:input[["exp_n"]],
      sample = rnorm(input[["exp_n"]]))
  })
  #generujemy tabele
  output[["normal_data"]] <- renderTable({
    normal_data()
  })
  output[["exp_data"]] <- renderTable({
    exp_data()
  })
  #generujemy wykresy
  output[["normal_plot"]] <- renderPlot({
    ggplot(normal_data(), aes(x = sample)) +
      geom_density()
  })
  output[["exp_plot"]] <- renderPlot({
    ggplot(exp_data(), aes(x = sample)) +
      geom_density() +
      xlim(0, 5)
  })
}

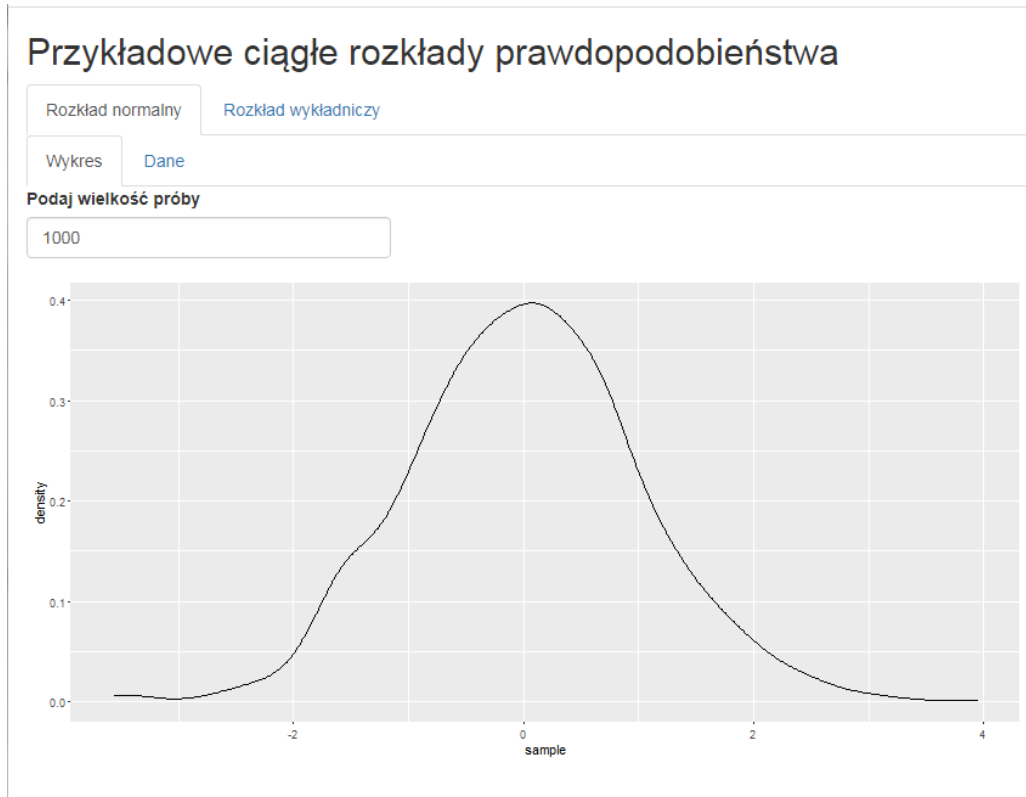
```

```

  })
}
shinyApp(ui, server)

```

Aplikacja wygląda następująco:

W naszej przestrzeni wykorzystaliśmy nazwy:

- **inputy** - *normal_n*, *exp_n*
- **outputy** - *normal_plot*, *normal_data*, *exp_plot*, *exp_data*

Co daje razem 6 obiektów. W aplikacji *UI* zajmuje 36 linii kodu, a *server* 29, razem 65 linii.

Zrefaktoryzujemy kod powyższej aplikacji przy użyciu modułów Shiny. Za powtarzające się elementy (tj. panele z wykresem i danymi) będą odpowiedzialne następujące funkcje *module_UI* oraz *module_SERVER* (odpowiedniki UI oraz servera dla odrębnego fragmentu aplikacji).

```

module_UI <- function(id) {
  ns <- NS(id)
  tagList(
    tabsetPanel(
      tabPanel(
        title = "Wykres",
        numericInput(inputId = ns("n"),
                     label = "Podaj wielkość próby",
                     value = 1000),
        plotOutput(ns("plot"))
      )
    ),

```

```

    tabPanel(title = "Dane",
             tableOutput(outputId = ns("data")))
  )
)
}

```

Na szczególną uwagę w powyższym kodzie zasługuje linijka

```
ns <- NS(id)
```

Za pomocą funkcji *NS()* tworzymy osobną przestrzeń nazw ID.

```

module_SERVER <- function(id) {
  moduleServer(id, function(input, output, session) {
    #generujemy dane
    data <- reactive({
      set.seed(17)
      data.frame(id = 1:input[["n"]],
                 sample = rnorm(input[["n"]]))
    })
    #generujemy wykres
    output[["plot"]] <- renderPlot({
      ggplot(data(), aes(x = sample)) +
        geom_density()
    })
    #generujemy tabelę
    output[["data"]] <- renderTable({
      data()
    })
  })
}

```

Ostatecznie nasza aplikacja używająca pomocniczego modułu wygląda następująco

```

library(shiny)

ui <- fluidPage(
  titlePanel("Przykładowe ciągłe rozkłady prawdopodobieństwa"),
  tabsetPanel(
    #generujemy panel dla rozkładu normalnego
    tabPanel(title = "Rozkład normalny",
             module_UI("norm")
    ),
    #generujemy panel dla rozkładu wykładniczego
    tabPanel(title = "Rozkład wykładniczy",
             module_UI("exp")
    )
  )
)

server <- function(input, output, session) {
  module_SERVER("norm")
  module_SERVER("exp")
}

```

```
shinyApp(ui, server)
```

Powyższy kod jest czytelniejszy, krótszy, a także rozwiązuje problem wielu zmiennych.

Załączniki :

- app.R
- module_app.R